

II.

§ 2.

§ 91, Stk. 7, affattes saaledes:

„Naar den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget til Reguleringstillæg til Lønning eller Pension fra Staten, og den anden er Tjenestemand i eller Pensionist fra en Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, beregnes Reguleringstillægget fra Staten som Halvdelen af det ved Udregningen efter Bestemmelserne i Stk. 1—4, jfr. § 94, fremkomne Beløb.“

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1934.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lønningsraadet har paa given Foranledning henstillet, at der tilvejebringes en almindelig Regel om Efterbetaling af Pensionsbidrag i alle Tilfælde, hvor der enten i Henhold til særlige Lovbestemmelser eller anden særlig Hjemmel tillægges Tjenestemænd Pensionsanciennitetsforøgelse, saaledes at den forøgede Anciennitet betinges af, at Tjenestemanden yder et yderligere Bidrag til sin Pensionering, svarende til, hvad det vilde have paahvilet ham at udrede, hvis han i det til Anciennitetsforøgelsen svarende Tidsrum havde været ansat i pensionsgivende Tjenestemandstilling. Da det imidlertid maa anses for udelukket at opstille en hypotetisk Beregning over, hvad den paagældende eventuelt vilde have haft i Lønning i de Aar, der er gaaet forud for hans Ansættelse i pensionsgivende Stilling, hvis han i nævnte Tidsrum havde været Tjenestemand, og det paa den anden Side formentlig vilde være ubilligt at beregne Efterbetalingen i Forhold til hans Lønning ved Indtrædelsen i Stats-tjenesten, har man ment som en passende Gennemsnitsregel at kunne beregne Efterbetalingen i Forhold til vedkommendes Lønning ved Ansættelsen med Fradrag af 25 pCt.

Efterbetalingen kommer herefter til at udgøre et til 5 pCt. af nævnte reducerede Lønning svarende Beløb for det Tidsrum, der kommer den paagældende til gode som forøget Anciennitet. Det bemærkes, at Efterbetalingen naturligvis i de Tilfælde, hvor den paagældende ved Anciennitetsforøgelsens Opnaaelse ikke allerede har til bagelagt det i Tjenestemandslovens § 54, Stk. 2., 1. Punktum, som Betingelse for Pensionsrettens Erhvervelse fastsatte Tidsrum af 5 Aar, maa omfatte den herefter manglende Tjenestetid.

Bestemmelserne kommer ikke til Anvendelse paa de Tjenestemænd, som ved særlige Bestemmelser i Tjenestemandsløven paa Grund af deres Tjenestes specielle Karakter har Adgang til en gunstigere Beregning af Pensionsalderen, end Tjenestetiden efter de almindelige Regler berettiger til. De her omhandlede Tjenestemænd er: Sygeplejepersonalet (Tjenestemandsløvens §§ 465, 481, 498, 504, 506, 525 og 775), udsendte Tjenestemænd i Grønland (Tjenestemandsløvens § 560) samt det kørende Personel i Statsbanerne, der omfattes af Overgangsreglen i § 71 i Tjenestemandsløven af 12. September 1919. Lovens Regler vil heller ikke omfatte saadanne Personer, der i Medfør af Tjenestemandsløvens § 9, 1. Punktum, ved Genansættelse faar deres tidligere Tjenestetid taget i Betragtning i pensionsmæssig Henseende. Det er ogsaa klart, at de nye Bestemmelser ikke vil kunne bringes i Anvendelse overfor Tjenestemænd, hvis pensionsmæssige Forhold er bragt i Orden paa det Tidspunkt, Løven træder i Kraft. Det gælder saaledes de Dommere, hvis Ansættelsesdato ligger forud for 1. April 1934, og som har opnaaet Forøgelse af deres Pensionsanciennitet i Henhold til Lov Nr. 193 af 20. Maj 1933.

I Tilfælde af Overgang fra en pensionsgivende Stilling i Folkekirken eller Folkeskolen til henholdsvis Præste- eller Lærerstilling i Staten eller omvendt har man under Hensyn til det i Tjenestemandsløvens § 54, Stk. 2., 2. Punktum, fastslaaede Princip, hvorefter disse Stillinger udgør en saadan Enhed, at Overgang fra den ene Gruppe til den anden finder Sted under Medtagelse af Pensionsancienniteten, ikke ment at burde paalægge vedkommende Tjenestemand en